

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ελλάδι

8

Έν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ Λρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1903. Ὅφει-
λουν δὲ οἱ ἐπιθυ οὖντες νὰ ἐγγράψωσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἑνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Μεταξὺ

τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑ-
πουργοῦ κ. Σκουζέ καὶ τοῦ
πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας Ρι-

φάτ Βέη ὑπεγράφη τὸ κείμενον τῆς ἑλληνο-
τουρκικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης καὶ ὑποβλήθην
εἰς τὴν βουλὴν ἐψηφίσθη εἰς 3ην ἀνάγνωσιν.
Ἡ ὑπογραφή τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρ-
κίας ἐμπορικῆς καὶ ναυτιλιακῆς συνθήκης εἶναι
συμβεβηκὸς ὑπὸ πολλὰ ἐπόψεις εὐάρεστον.
Ἀποκαθιστᾷ εἰς ἀκέραιον πάσας τὰς ἐμπορι-
κὰς καὶ ναυτιλιακὰς προνομίας καὶ ἀτελείας
τὰς πρὸ τοῦ πολέμου ὑφισταμένας καὶ διὰ τῆς
συνθήκης τοῦ 1855 ἀνεγνωρισμένας, ἐπομένως
περιβάλλει μὲ τὰς δεούσας ἐγγυήσεις τὰ με-
γάλα ἐμπορικὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος ἐν
Τουρκίᾳ. Αἰρῶσα δὲ ἐκ τοῦ μέσου μίαν ὀγ-
κώδη αἰτίαν συνεχῶν προστριβῶν καὶ ἐρίδων,
λειαίνει ἐτι μᾶλλον τὰς ἤδη εὐτυχῶς ἀγαθὰς
σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων Ἐπικρατειῶν
καὶ κρατύνει αὐτάς. Ἡ συντέλεσις τῆς συμ-
βάσεως ταύτης, ἥτις ἐπὶ τρία ὀλόκληρα ἔτη
εἶχεν ἀποτελεματωθῇ εἰς ἀγόνους διαπραγμα-
τεύσεις, εἶναι πολύτιμον ἀπόκτημα διὰ τὴν
Χώραν ἡμῶν. Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς συμβά-
σεως ταύτης ἐν τῇ βουλῇ ἐγένεθη συζήτησις
περὶ τῆς διατάξεως ἥτις ἀπαγορεύει τὴν ἀλι-
εῖαν τῶν σπόγγων εἰς τὰ παράλια τῆς Τουρ-
κίας. Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς
ἀπηντήσεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπαιτήσω-
μεν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἡ-
μετέρους σπογγαλιεῖς περισσότερα δικαιώματα
ἢ ὅσα δίδει εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Καὶ ἀφοῦ τὰ
μεγάλα Κράτη ἔχοντα μετὰ τῆς Τουρκίας συν-
θήκας ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὰ δικαιώματά αὐ-
τῶν ὑπάγονται εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονι-
σμοὺς αὐτῶν ἢ ἄλλης ἐπικρατείας, δὲν δυνά-
μεθα ἡμεῖς νὰ ἀπαιτήσωμεν νὰ ἔχωμεν περισ-
σότερα ἀφ' ὅσα ἔχουσι τὰ Κράτη ἐκεῖνα.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τὰ συμβληθέντα μέρη ἀνέ-
λαβον τὴν ὑποχρέωσιν, ἵνα μὴ ἀπιτρέπωσι τὴν
διὰ τοὺς λιμένας τῆς ἐτέρας χώρας φόρτωσιν ἀ-
πηγορευμένων ἢ εἰς τὰ μονοπώλια αὐτῶν ὑπα-
γομένων εἰδῶν. Τὸ ἀρθρον 6 ὁρίζει, ὅτι τὰ τε
ἱστιοφόρα καὶ ἀτμόπλοια (μέχρι 200 τόννων
χωρητικότητος), τὰ μὴ ἐκτελοῦντα τακτικὸν
δρομολόγιον μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ὑποχρε-
οῦνται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Προξένων τῆς ἐτέρας
χώρας ἐπιθεώρησιν τῶν δηλωτικῶν αὐτῶν.

Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη προέτεινε κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τῶν διαπραγματεύσεων δασμολογικὰς
τινας ἐκπτώσεις ὑπὲρ καθαρῶς ὀθωμανικῶν
προϊόντων. Τὴν πρότασιν ταύτην τῆς Πύλης
προθύμως ἀπεδέχθη ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις, ὡς
λίαν δεδικοιολογημένην, οὐχ ἤττον καὶ ἡ
Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀντεπρότεινεν ὑπὲρ ὠρι-
σμένων ἑλληνικῶν προϊόντων εἰσαγωγικὰ τέλη
κατώτερα ἐκείνων, ἅτινα προσδιωρίσθησαν ἐν

τῇ Γερμανοτουρκικῇ ἐμπορικῇ Συνθήκῃ τοῦ
1890· διότι, ἂν ποτὲ τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς
Συνθήκης ταύτης καταρτισθὲν νέον Γενικὸν Ὀ-
θωμανικὸν Δασμολόγιον ἐγένετο παραδεκτὸν
καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν προνομιοῦχων Δυνάμεων,
ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Β. Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ εἰς
τὴν ὁμορὸν Ἐπικράτειαν εἰσαγωγὴ ἐνίων ἑλλη-
νικῶν προϊόντων μεγάλως ἤθελε μετριασθῇ, ὡς
ἐκ τῶν ἐπιβλήθησομένων σχετικῶς βαρέων νέων
εἰσαγωγικῶν δασμῶν. Καὶ παρεδέχθησαν μὲν οἱ
ὀθωμανοὶ πληρεξούσιοι τὰς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων
προταθείσας δασμολογικὰς ἐκπτώσεις ἐπὶ τῶν
ἐλαίων (κοινῶν, μαύρων καὶ πρασίνων), νωπῶν
λαχάνων, θρηακίχης γῆς, λεμονίων καὶ πορτο-
καλίων, χαρακτηρίσαντες τὰ προϊόντα ταῦτα
ὡς κυρίως ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγόμενα εἰς τὴν
Τουρκίαν, ἀλλ' ἀπέκρουσαν τὸν ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ
ἐλαττον προσδιορισμὸν τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν
ἐπὶ τῶν ἐλαίων, οἶνων καὶ οἶνοπνευμάτων κλπ
κλπ. ἅτε καὶ ἄλλων χωρῶν παραγούσων ὁ-
μοια προϊόντα καὶ μᾶλλον ἴσως τῆς Ἑλλάδος
ἐνδιχρεομένων ὑπὲρ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐν
τῷ νέῳ Ὀθωμανικῷ Δασμολογίῳ προσδιορισθέν-
των εἰσαγωγικῶν τελῶν. Ἄν ποτε, ἐν τῷ
μέλλοντι, οἱ ἐν Κων)πόλει ἀντιπρόσωποι τῶν
ξένων Δυνάμεων ἐπελαμβάνοντο τῆς συζητή-
σεως τοῦ νέου Ὀθωμανικοῦ Δασμολογίου, θέ-
λει ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια, ὅπως συμμετάσχη
τῶν συζητήσεων τούτων καὶ ὁ ἐν Κων)πόλει
ἑλλην Πρεσβευτής.

ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΙΣ

Τῆς ἐθνολογικῆς στατιστικῆς
τῆς Ἡπείρου

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐνταῦθα ἐκδιδομένου ἐλ-
ληνιστῆ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ ἐν τῷ
ἄρτι ἐκδοθέντι 12ῳ φυλλαδίῳ καὶ ἐν τῇ λέ-
ξει Ἰωάννινα δημοσιεύει στατιστικὴν περὶ
Ἡπείρου, ἣν μόνον οἱ ἐν Σόφίᾳ Βουκουρεστίῳ,
Ρώμῃ, Βιέννῃ, Παρισίοις καὶ ἀλλαχοῦ ἐλλο-
χεύοντες ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἠδύνατο νὰ
δημοσιεύσωσιν ὡς ἀρνούμενοι τελείως τὰ ἐν
Ἡπείρῳ ἑλληνικὰ δικαιώματα. Κατὰ τὴν πα-
ράδοξον καὶ ἐν μέσταις Ἀθήναις ἐκδοθεῖσαν ταύ-
την στατιστικὴν τὴν Ἡπειρον κατοικοῦσιν τὸ
ὅλον 648 χιλιάδες ψυχῶν, ἐξ ὧν 110 χιλιάδες
μόνον εἰσὶν Ἕλληνες, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπολογί-
ζονται ὡς ἐξῆς : 315 χιλιάδες ἄλβανοι, (ἐξ
ὧν 180 χιλιάδες τουρκαλβανοὶ, 100 χιλιάδες
ὀρθόδοξοι Ἀλβανοὶ 180 χιλιάδες Βλάχοι, 20
χιλιάδες Βούλγαροι, 10 χιλιάδες Τούρκοι 7
χιλιάδες Τουρκόγυφτοι, καὶ 6 χιλιάδες Ἐ-
βραῖοι !

Ἐνθ' ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἡπείρου κατὰ τοὺς
ἀκριβεστέρους εἶνε ἀκριβῶς ἐκεῖνος, ὁ ἐπὶ τῇ
βάσει τοῦ ὁποίου συνέταξεν καὶ ὁ ἡμέτερος
συμπατριώτης κ. Χ. Χρηστοβασίλης τὴν στα-
τιστικὴν του, ἥτις τοσοῦτον ἐξετιμῆθη, ὥστε
υἱοθετηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀγγλικῆς Πρε-
σβείας, κατεχωρίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν
Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν ἀγγλικὴν
Κυανῇ Βίβλιν καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ
μόνη ἐπίσημος στατιστικὴ τῆς Ἡπείρου.

Τούρκοι ἐν Ἡπείρῳ δὲν ὑπάρχουσιν, ἐκτὸς
εὐαριθμῶν τινῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν,
Βούλγαρος οὔτε ψυχὴ, Καθολικὸς ἄλβανός οὔτε
ψυχὴ· εἰς 180 χιλιάδας δὲ, εἰς οὓς ἀναβιά-

ζεται ὁ βλαχικὸς πληθυσμὸς τῆς Ἡπείρου, δὲν
ἀνέρχονται εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν ὅλοι οἱ ἐν τῇ
ἑλληνικῇ χερσονήσῳ κατοικοῦντες Βλάχοι.

Ποῖον συμφέρον εἶχεν ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐν
Ἀθήναις καὶ εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐκδιδο-
μένου Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ νὰ καταχω-
ρίσῃ τὴν ἀνθελληνικωτάτην ταύτην στατιστι-
κὴν ; Εἶναι μία ἐρώτησις πολὺ σκανδαλώδης
δι' αὐτήν ! Εὐτυχῶς ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐν λόγῳ
Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ ἠναγκάσθη νὰ κα-
ταστρέψῃ τὴν βέβηλον περὶ Ἡπείρου σελίδα
καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτήν δι' ὁμοίου ἀρ-
θρου, περιέχονταν τὴν πραγματικὴν τῆς Ἡ-
πείρου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Χρηστο-
βασίλη καὶ οὐχὶ τὴν φαντασιώδη καὶ ἀνθελ-
ληνικὴν τοιαύτην.

ΕΚ ΜΕΓΣΟΒΟΥ

24 Μαρτίου 1903.

Εἰς προλαβοῦσάν μου ἐπιστολὴν σὰς ἔγραφον
ὅτι οἱ πρόων ἐφοροὶ εἶχον ἐνεργῆσαι εἰς τὴν
Τραπεζὴν τῆς Μόσχας καὶ ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἡμ-
πόδισαν τὴν ἀποστολὴν τῶν τόκων τῶν κληρο-
δοτημάτων, ἐδίδεσκον ὅμως ὕστερον ἀπὸ πολλὰς
ἐπιστολάς τῶν νέων ἐφόρων νὰ ἀποσταλῶσιν
οἱ τόκοι διὰ μέσου τοῦ Ρωσικοῦ προξενείου
Ἰωαννίνων· τοῦτο δὲ μαθόντες οἱ ἀντίθετοι ἐ-
νήργησαν διὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων καὶ
κατεσχέθη ἡ ἐπιστολὴ καὶ ἡ ἐπιταγὴ εἰς χεῖ-
ρας τοῦ τραπεζίτου Ἰωαννίνων Λευῆ, καὶ οὕ-
τως ἔμειναν οἱ κακόμενοι οἱ διδάσκαλοι μὲ ἐ-
σταυρωμένας τὰς χεῖρας. Τί σκέπτονται αὐτοὶ
οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐνεργοῦσι τόσον ἀντεθνικῶς δὲν
ἡμποροῦμεν νὰ κατалаδῶμεν, ἐκτὸς ἂν θέλωσι
νὰ κλείσωσι τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ νὰ μᾶς
φέρωσι τίποτε ἰταλικά· ἀλλ' αὐτὸ τὸ γελέκι
δὲν θὰ τοὺς γίνῃ. Τοῦτο τὸ γράφω διὰ νὰ λά-
βουν γνῶσιν ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων ὁ ὁ-
ποῖος ἡμπόδισε τὰ χρήματα, καὶ τὸ Οἰκουμε-
νικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔχει ἀλα-
λιάσῃ μὲ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἀκυρώσεις τῶν
ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

— Τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἐπαναλαμβάνε-
ται πάλιν ἡ κωμῳδία τῆς ἐκλογῆς νέων ἐφό-
ρων. Πρὸ δύο ἐβδομαδῶν ἦλθεν ἐκ Κων)πόλεως
ὁ δευτερεύων διάκονος τῶν Πατριαρχείων κ.
Παρθένιος πρὸς ἐνέργειαν αὐτῶν, ἔφερε κανονι-
σμὸν τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, τῶν
προσόντων τῶν ἐκλογέων καὶ ἐκλεγμένων, πρὶν
ἢ ὅπως γίνωσιν αἱ ἐκλογαὶ νὰ ζητήσῃ λογοδο-
σίαν τῶν πεπραγμένων παρὰ τῶν πρόων ἐφό-
ρων, οἵτινες ἀρνοῦνται νὰ δώσωσι τὸν λογαρια-
σμὸν, ἱσχυρίζόμενοι ὅτι ἔδωκαν αὐτὸν πέρυσιν
εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν τὴν
ἀποτελούμενην ἐκ τῶν κ.κ. Κώστα Τίττι, Κώ-
στα Σελεμέκου καὶ Στεργίου Κατράνη. Θέλουν
καλὰ καὶ σώνει νὰ διευθύνουν αὐτοὶ πάντοτε
ἀνεξέλεγκτοι καὶ μὲ τὸ «ζορπαλήκι». Κατε-
ξώδευσαν τὴν κοινότητα μὲ τὰς ἀλλεπαλλή-
λους ἐκλογὰς, διότι κάθε ἀντιπρόσωπος τῶν
Πατριαρχείων πληρώεται ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς
Κοινότητος πρὸς τριάκοντα ὀθωμανικὰ λίρας,
ὡς τώρα ἐξώδεύθησαν ἐννεήκοντα λίραι, ξε-
χωριστὰ δὲ ὅσα ἐξώδευσαν οἱ πρόων ἐφοροὶ εἰς
δικηγορικὰ ἐν Κων)πόλει διὰ νὰ ἀκυρώσουν τὰς
ἐκλογὰς, εἰς τὰς ὁποίας καταλογίζουσιν εἰς βά-
ρος τῆς κοινότητος καὶ δι' αὐτὸ δὲν θέλουν νὰ
δώσουν τώρα λογαριασμὸν.

Αίνεστος. Τοῦ ἔργου προτάσσεται πρόλογος ὑπὸ τοῦ τοῦ κ. Βλαχογιάννη, προσετέθη δ' εἰς τὸ τέλος καὶ συλλογὴ περιεργωτάτων ἀνεκδότων καὶ γνωμικῶν τοῦ ἥρωος τῆς Βλάχας. Τὸ βιβλίον ἐκ σελ. 140 μεγάλου σχήματος πωλεῖται μόνον δραχ. μίαν εἰς ὅλα τὰ ἐν Αθῆνας βιβλιοπωλεῖα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Κων(λ)ις κ' ἀνεχώρησαν διὰ Βήσωνην, οἱ κ. κ. Χρήστος Σόμπολας, Νικόλ. Παπαγεωργίου καὶ Κωνστ. Ντάμπης.

Ἀνεχώρησαν διὰ Βήσωνην ὁ κ. Κλεάνθης Β. Δάλλμας.

Ἀνεχώρησε διὰ Κέρκυραν, ὕψως διέβη τὰς ἀγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα καὶ ἐκείθεν διὰ Κάτω Σουδενὰ ὁ εὐφύεστατος καὶ συμπαθέστατος φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς Παῦλος Πατσούκας. Οἱ πολυπληθεῖς φίλοι τῷ εὐχονται κατευθύνειν.

Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Γεώργιος Σολωμός καὶ ἀνεχώρησε διὰ Τσερβάριον.

Ἀνεχώρησε διὰ Σοποτσελίον ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ἰωαννίδης φοιτητὴς τῆς Φαρμακευτικῆς.

Ἀνεχώρησε διὰ Σίμων ὁ ἐκ Μονοδενδρίου διευθυντὴς τοῦ Γεωργικοῦ σταθμοῦ Τίρυνθος, κ. Σπυρίδων Χασιώτης, ὅπως συμπληρώσῃ τὴν γεωργικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς νήσου.

Ἀφίκετο ἐκ Πρεβέζης ὁ γνωστὸς καπνοπώλης τῆς ὁδοῦ Πατησίων κ. Νικόλαος Τηλιγιάδης.

Ἀφίκετο ἐκ Δροβιάνης ὁ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς κ. Νικόλαος Δρόσος ὑποτάς τὰς πρακτικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἔλαβε παμπληθεῖ τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἱατρὸν. Τὰ ἐγκάρδια μας συγχαρητήρια.

Ἀνεχώρησε διὰ Δραχάριον ὁ τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς κ. Ἀδαμάντιος Τσατσάνης καὶ δι' Ἄρταν ὁ κ. Κωνσταντῖνος Μασαλῆς ἐργολάβος δημοσίων ἔργων.

Ἐτελέσθησαν ἐν Βούλτζῃ τοῦ Ζαγορίου οἱ ἀρραβῶνες τῆς ἀξιερέστου καὶ καλινόμου δεσποινίδος Εὐνομίας Β. Ξυνίδου μετὰ τοῦ καλίστου νέου κ. Γ.

ΑΙ ΠΕΡΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

Διαλέξεις τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ κ. Ν. Καζάκης.

(ἰδὲ συνέχεια εἰς τὸ προηγούμενον φύλ.)

«Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κύκλου τῶν ἐλληνικῶν πολιτειῶν μία ἐστὶ δύναμις ὑπολείπεται ἡμῖν πρὸς ἐξέτασιν, τὸ βασιλεῖον Ἡπείρου. Δέκα καὶ τέσσαρα ἦσαν τὰ ἡπειρωτικὰ φύλα κατὰ τὸν Θεόπομπον. Μολονότι δ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐνομιζόντο καὶ ταῦτα ὡς βάρβαρα, ἦσαν ὅμως, ἵνα εἰπω οὕτω, ἐκ τοῦ αὐτοῦ Πελασγικοῦ κορμοῦ, πλὴν μόνον ὅτι εἶχον ὑπολειφθῇ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐπὶ τῇ ἀναπτύξει. Ἐκαστον τῶν φύλων τούτων ἦτο ἐλεύθερον, ἀλλ' ὅτε μὲν τοῦτο ὅτε δ' ἐκείνο κατώρθωνε νὰ ἐπικρατῇ τῶν γειτόνων καὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἡγεμονίαν, ὡς π. χ. οἱ Χάονες ἐπὶ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου· οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, δύο ἐκάστοτε καὶ κατ' ἔτος ἐκλεγόμενοι, ἀνῆλθον εἰς ὠρισμένον τι γένος· οἱ δὲ Θεσπρωτοὶ ἀβασιλευτοί, ὅπως καὶ οὗτοι, διετέλουν ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν αὐτῶν. Παρ' ἄλλοις πάλιν διετηρήθη ἡ ἀρχαία βασιλεία, ὡς παρὰ ταῖς Ὀρέσταις, ἐν τῷ γένει τοῦ Περδίκου, παρὰ τοῖς Ἀθάκσις ἐν τῷ τοῦ Ἀρυνάνδρου καὶ παρὰ τοῖς Τυμφαίοις ἴσως ἐν τῷ τοῦ Ἀδρυμένους. Τῶν Ἡπειρωτικῶν λαῶν ἐν γένει τὰ πράγματα εἶχον ὅπως καὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ, πλὴν μόνον ὅτι ἐν αὐτῇ οἱ Ἡρακλειῶδες κατώρθωσαν πρῶτως νὰ δημιουργήσωσι δύναμιν, δι' ἧς ἠδυνήθησαν νὰ ἐπικρατήσωσι τῶν πλείων μικρῶν ἱθαγενῶν ἡγεμόνων· καὶ τῶν ἡπειρωτικῶν δὲ φυλῶν τινὰ, ὅπως οἱ Ὀρέσταις, οἱ Αἰθίκες καὶ οἱ Τυμφαῖοι ὑπῆχθησαν ὑπὸ τὴν Μακεδονικὴν κυριαρχίαν. Ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων ἐν Μακεδονίᾳ ἐξέλιξις ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐν Ἡπείρῳ, ἀλλὰ μόνον βραδύτερον. Οἱ βασιλεῖς τῶν Μολοσσῶν ἦσαν οἱ ἐπιζήτοῦντες τὴν ἐνωσιν ταύτην τῶν διαφόρων φύλων. Παρὰ τοῖς Μολοσσῶσι ὑπῆρχε βασιλεία ἔχουσα τύπον ἀρχαῖον ἐν δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις λαοῖς ἐξέλιπεν αὕτη παρ' αὐτοῖς διετηρήθη ἐπὶ μακρὸν χρό-

Βλάχου τοῖς μνηστεύειν εὐχόμεθα ταχέως τὴν στέκιν.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Τσαρπαλινά ἡ κυρία Χρ. Γκιάντε καὶ οἱ κ. κ. Χρ. Δοβίτσας καὶ Νικόλ. Φίλιο, ἡ Διοῦζες, εἰς Κακυσσοῦς δὲ ὁ κ. Σταῦρος Παπαποστόλου.

Ἀνεχώρησαν εἰς Λάρισα τῆς Θεσσαλίας ὁ διευθυντὴς τῷ ἐν Πειραιεὶ ξενοδοχείου τοῦ ὕπνου κ. Θεόδωρος Ζούγκος γάμιν τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα εὐχόμεθα αὐτῷ καλὴν ἐπάνοδον.

Ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ ὁ «Εὐαγγελισμὸς» ἡ ἐκ Βίτσης Εὐδοξία Τζωίδου, ἀδελφὴ τοῦ ἐν Βόλῳ φιλότου Κωνσταντίνου Σφάγγου, ἥτις προσβλήθεισα ὑπὸ σοβαρᾶς νόσου δὲν ἠδυνήθη νὰ σωθῇ ἐκ ταύτης μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειας τῶν οἰκείων καὶ τῆς ἐπιστήμης. Εἰς τοὺς σκληρῶς δοκιμασθέντας οἰκείους αὐτῆς εὐχόμεθα, ὅπως ὁ ὕψιστος ἐπιγύστη βάλσαμον παρηγορίας.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

Α. Κουρτίου (Ἡπειρώτου)

Ἐν Ἀθήναις

Ὅλοι πλέον πρέπει νὰ καπνίζητε τὰ πεποιημένα καὶ μοναδικὰ καπνὰ τοῦ Κουρτίου. Τὸ πλέον ἰδιότροπον γούστο ἱκανοποιεῖται.

Ὁδὸς Σταδίου 64. Καφεῖον Λορδένιον.

Εἰδοποιήσεις

Τὸ παρὰ τὴν Νεάπολιν γνωστότατον Καφεῖον **Καρατζᾶ** ἀνακκινισθὲν τελείως ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁ ἐξ Ἀργυροκάστρου φιλοπρόδος κ. Μ. Τσοῦνος. Ὅθεν συνιστῶμεν θερμῶς εἰς ἅπαντας τοὺς συμπατριώτας μας, ὅπως καὶ ἐκ καθήκοντος καὶ διότι θὰ μὲνῶσιν εὐχαριστημένοι, ὑποστηρίζωσι διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν τὸν νέον συμπατριώτην μας.

νον, ὡς λέγει ὁ Ἀριστοτέλης, διότι «ἤγετο ἐπὶ τὸ μετριώτερον». Ἐν Πηλοποννησίῳ χωρίῳ τῆς Μολοτιδος, ἐβόησαν οἱ Βασιλεῖς, Ἀρεῖφ Δυτὸ θύσαντες, ὀρκωμωτεῖν τοῖς Ἡπειρώταις καὶ ὀρκίζεσθαι αὐτοῖς μὲν ἄρξιν κατὰ τοὺς νόμους, ἐκείνους δὲ τὴν βασιλείαν διαφυλάττειν κατὰ τοὺς νόμους. Καθ' ὃν δὲ χρόνον ὁ Ἀρχέλαος ἐν Μακεδονίᾳ ἐπεχειρεῖ νὰ ἐξημερώσῃ καὶ νὰ ἀγάγῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἀναπτύξεως ὁ βασιλεὺς Θεαρύπας, ὅστις εἶχε παιδευθῇ ἐν Ἀθήναις, διεκόσμησε τοὺς νόμους καὶ τὴν διοίκησιν τῶν Μολοσσῶν καὶ καθίδρυσε βουλὴν καὶ ἐναυσίους ἀρχὰς παρ' αὐτοῖς. Ἀλλὰ μόνον μετὰ πάροδον σχεδὸν αἰῶνος ἡ Ἡπειρος ἠδυνήθη νὰ προσλάβῃ μείζονα σπουδαιότητα. Ἡ Μακεδονία εἶχε προηγηθῇ διὰ τῶν ἐνδοξῶν χρόνων τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, καθ' οὓς καὶ αὐτὸς ὁ βασιλικὸς οἶκος τῶν Μολοσσῶν εἶχε περιέλθει εἰς ἐξάρτησιν τινὰ ἐξ αὐτῆς, ἥτις ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου· ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰακίδης ἐπήγαγε τοὺς Μολοσσούς ἐναντίον τοῦ Κασσάνδρου, τὸ πρᾶγμα ἐφάνη εἰς αὐτοὺς δυσανάσχετον, καὶ ἐνεκὰ τούτου ἐγκτελίπον τὸ στρατόπεδον καὶ διὰ κοινῇ ἀποφάσεως καθήρεσαν τὸν βασιλεῖα αὐτῶν· ὁ δὲ Κασσάνδρος τότε διώρισεν ἐν Ἡπείρῳ ἐπιμελητὴν.

Ἄλλ' ὅτε ὁ Δημήτριος ἔλαβε τὰ ὅπλα ἐν Ἑλλάδι καὶ ἤρξατο τοῦ ἀγῶνος πρὸς κατάληψιν τῆς Μακεδονίας, ἐπέστρεψεν ὁ Πύρρος, ὑποστηρίζόμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπεχείρησε τοὺς ἀξιωματικιστοὺς ἐκείνους ἀγῶνας, οἵτινες ἐμελλόν ἐπὶ τινὰ χρόνον νὰ καταστήσωσι τὴν Ἡπείρον δύναμιν προεξάρχουσαν τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων. Ἐπεξέτεινε τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ μέχρι τῶν ὁρίων τῆς χώρας τῶν φίλων Ταυραντίων, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Ἀκαρνανίας καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ ἵδρυσε λαμπρὰν πρωτεύουσάν καὶ δι' ἐπανειλημμένων ἀγῶνων, ἐὰν μὴ κατώρθωσεν νὰ ἄρξῃ διαρκῶς τῆς Μακεδονίας, ἠνάγκασεν ὅμως αὐτὴν νὰ ἀποδώσῃ τὴν Τυμφαίαν καὶ Παρυασιάαν, ἡ χάρις ἡπειρωτικῆς χώρας. Ὁ Πύρρος ἦτο ὁ τολμηρότατος καὶ εὐτυχέστερος στρατηγὸς τῶν χρόνων ἐκείνων, οἱ δὲ ὑπ' αὐτὸν λαοὶ εἶχον ἀκόμη τὴν δύναμιν καὶ τὸ σφῆγος, ἅτινα ἐν Μακεδονίᾳ ὁ Φίλιππος, ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ διάδοχοι διὰ τῶν στρατολογικῶν ἐξήντησαν καὶ αἱ χώραι

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντόκοι καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο καταθέσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὤψεως (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιλογῇ τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Κρατῶν καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης ἐν Κεραυρῇ καὶ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκείναις ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	2	τοῖς	ο/ο	κατ' ἔτος	διὰ	καταθ.	6 μην.	τοῦ
2	»	ο/ο	»	»	»	1	έτους	»
2	1/2	»	ο/ο	»	»	2	έτων	»
3	»	ο/ο	»	»	»	4	έτων	»
4	»	ο/ο	»	»	»	5	έτων	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΟΙΚΟΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΝΗ καὶ ΣΕΚΑΡΑ Εἰδικότης εἰς ἅπαντα τὰ ἀνδρῶν φορέματα καὶ γυναικείας ζακέτας 143—Ὁδὸς Αἰόλου—143 ΑΘΗΝΑΙ

αὐτοῦ ἦσαν ἔτι ἐν ἀκμῇ καὶ εἶχον πυκνὸν πληθυσμὸν, οἰκούμενοι κωμηδὸν ἀνευ πόλεως.

Ἀλλὰ πόσον ταχέως μετεβλήθησαν τὰ ἔθνη τῶν Ἡπειρωτῶν τούτων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν Πύρρου! Ἡ φήμη, τὸ ἥρωϊκὸν αὐτοῦ μένος, ἀκκατάβλητος αὐτοῦ πρὸς τὸν πόλεμον· κλίσις ἐνεθουσίασε τὸν λαόν, ὅστις προθύμως ἐγκατέλιπε τὰ ποίμνια καὶ τὸ ἄροτρον χάριν τοῦ στρατιωτικοῦ μισθοῦ, τῶν λαφύρων καὶ τῆς δόξης καὶ ἤδη ὁ πόλεμος διαδέχεται τὸν πόλεμον καὶ πανταχοῦ κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν διεξάγονται τοιοῦτοι ὡς τις ἡγεμὼν στρατοῦ ἐξορμᾷ ὁ Πύρρος εἰς τυχοδιωκτικὰ ἐπιχειρήματα. Καὶ ὁ λαὸς οὗτος, ὁ ἀποτελούμενος ἐξ ἐλευθέρων καὶ εἰρηνικῶν ἀγροτῶν, μετασχηματίζεται εἰς φιλοπόλεμον πλῆθη, καὶ ὑπὸ τῆς βασιλείας τῆς αὐτῆς καὶ τοῦ στρατοῦ ἐπισκιάζεται τὸ ἔθνος καὶ ἡ ἀρχαῖα αὐτοῦ πάτριος πολιτεία.

Ὁ Πύρρος ὑπῆρξεν ὁ τελευταῖος ἰσχυρὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἄξιός νὰ παραβληθῇ πρὸς τοὺς ἐξοχωτέρους αὐτοῦ ἄνδρας. Καὶ ἐὰν ἐπεκράτει ἐν τοῖς παρὰ τοὺς Ρωμαίους πολέμοις αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἐλληνικὴ δύναμις θὰ ἐπετρέπετο εἰς νέαν ἰστορικὴν πορείαν ἐν τῇ Δύσει, ὅπως συνέβη ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ἡ Ἡπειρος κατακτηθεῖσα ἐπὶ τέλους ὑπὸ τῶν Ρωμαίων παρέμεινεν οὐχ ἡττον ἐλληνική. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τῶν Σταυροφοριῶν, ὁπότε ἐπέδραμον οἱ σιδηρόφρακτοι ἱππῶταί τῆς Δύσεως ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς Χερσονήσου πρὸς ἱδρύσιν φραγκικῶν κρατιδίων ἡ Ἡπειρος ἀποσπασθεῖσα συν τῷ χρόνῳ ἀπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας ἀπετέλεσεν ἴδιον αὐτοτελὲς κράτος, ἐλληνικώτατον Δεσποτάτον μέχρι τοῦ ΙΕ' αἰῶνος, καθ' ὃν χρόνον ἐπέδραμον ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς Χερσονήσου οἱ Τούρκοι. Ἡ γενναία Ἡπειρος δὲν ὑπέκυψεν οὐδ' ὑπετάγη ἀμαχῶς. Μετὰ πολλοὺς αἱματηροὺς ἀγῶνας ἠναγκάσθη νὰ συνθηκολογήσῃ, ἀναγνωρισθέντων εἰς αὐτὴν αὐτονομικῶν τινῶν προνομίων, καὶ μεταξὺ τῶν προνομιωτικῶν ἡπειρωτικῶν πόλεων δέον νὰ μνημονεύσω ἰδιαιτέρως τὰ Ἰωάννινα, ἅτινα δὲν ὑπετάγησαν, ἀλλ' ἐσυνθηκολόγησαν πρὸς τοὺς Τούρκους, μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν πολλῶν προνομίων.

(Ἀκολουθεῖ)